

Centrum pro rodinu
Šternberk

gaudolino
papsaný spolek

Setkání rodin

v neděli 24.9.2017

na farní zahradě v Uničově

začátek ve 14.30 hod.

Co vás čeká:

- * Hry plné zábavy i poučení
- * Tvořivé dílničky pro děti i dospělé

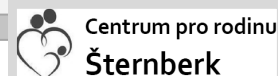
Občerstvení zajištěno

Přijďte prožít nedělní odpoledne v příjemném prostředí farní zahrady společně se svými nejbližšími.

Centrum pro rodinu Šternberk
Kostelní nám. 153, 783 91 Uničov
Vedoucí: Ing. Soňa Šlosarová, tel.: 721 669 968
Pracovnice: Ludmila Hájková, tel.: 734 264 430
E-mail: sslosarova@seznam.cz
www.sternberk.depr.cz

Rodina v měsíci

Září 2017 Ročník 2 Číslo 9

Jak žít a přežít manželství

čtení na pokračování

3.

První cíl: Pěstujte efektivní komunikaci

Přestali jsme spolu mluvit

Bylo teplé zářijové ráno. Měli jsme ten den v právní kanceláři hodně rušno a ona byla poslední klientkou. Odmítla sdělit sekretářce, co má za problém, a když jsem jí nabízel kávu, pořád jsem netušil, o co půjde. Vypadala jako manažerka, působila vyrovnaně, což ale pramálo znamenalo - už dávno jsem vzdal pokusy vyčistit problémy klientů z jejich vzrušení. Vyléčila mne příhoda před dvaceti lety, kdy mi do kanceláře vtrhnul muž, o němž bych přísahal, že je bezdomovec; vysázel mi na stůl pětaticet tisíc liber v hotovosti a rázně požadoval, aby byla kupní smlouva do konce příštího pondělí podepsaná.

„Co pro vás mohu udělat?“ zeptal jsem se jí.

„Myslím, že s mým manželstvím je konec.“

„Jak dlouho jste vdaná?“

„Sedmnáct let.“

„Děti máte?“

„Třináctiletého syna a desetiletou dceru.“

„A proč je váš vztah v tak špatném stavu?“

„Manžel ze mne udělal ostrov.“

„Promiňte, můžete to prosím zopakovat?“

„Udělal ze mne ostrov. Nepromluví na mne ani slovo. Když jsme se vzali, hodiny jsme si povídali, ale něco se s ním stalo. Zdá se, jako by se

mnou nebyl schopen mluvit. Když přijde domů, zeptám se, jak se má, a slyším stejné zamrmlání jako od našeho pubertálního syna, když se ho ptám na školu. Ale je to ještě horší: dříve jsme také mívali problémy, ale uměli jsme o nich mluvit.

Umíte si představit, jaké to je, když sdílíte domov, tělo, celý svůj život s někým, kdo s vámi prostě nekomunikuje? Vnitřně odumřete."

Pokračovala by dál, ale sekretářka přinesla kávu; když jsem ji naléval, vybavil se mi jiný klient, který na stejné židli seděl o nějaké čtyři hodiny dříve.

Toma i jeho ženu znám velice dobře, i proto pro mě bylo trochu těžší ho pochopit, když jsem ho tu měl před sebou. Nikdy jsem ho nepovažoval za příliš emotivního. Ve své profesi vystoupal až na vrchol kariérního žebříčku, v každém ohledu to byl rozhodný muž činu. Vždycky vypadal sebejistě, všechno měl pod kontrolou. Podle některých působil malinko tísnivým dojmem. A teď, ve chvíli, kdy vstoupil do dveří mé kanceláře, jsem na něm viděl, že má na krajíčku. V ruce držel zmačkaný papírek se vzkazem, na kterém byl vzadu ještě kousek lepicí hmoty, jak ho vzal ze dveří lednice, a podal mi ho, jako by žil svým vlastním životem.

„Potřebuju čas si všechno promyslet - děti jsem vzala s sebou. Budeme pryč jen pár dní. Brzo se ti ozvu. S láskou Susan.“

A pak povídal a já jsem poslouchal. Nemohl pochopit, v čem je problém. O svou rodinu se vždycky dobře staral. Měli luxusní dům, často jezdili na dovolenou, svou ženu upřímně miloval.

Kromě pomačkaného vzkazu z lednice ale přinesl ještě další papír. Jak hledal stopy po tom, kam mohla jeho žena zmizet, našel v jejím šuplíku nedokončený dopis kamarádce.

Když jsme se s Tomem brali, byli jsme velmi zamilovaní. Tehdy jsme si běžně hodiny povíдали. A i když jsme nemluvili, vnímali jsme, co ten druhý cítí. Vlastně je těžké říct, kdy jsme se vzdálili. Tom měl víc a víc práce a já se musela starat o děti. Možná jsem jim věnovala příliš mnoho pozornosti, a on si připadal trochu odstrčený, ale upřímně řečeno, když se ohlídím zpátky, uvědomuju si, že kdybych nemluvila s dětmi, neměla bych vůbec s kým mluvit.

Přichází domů tak unavený, že mne stěží pozdraví, natož aby mi řekl, jak se ten den měl, nebo se na to zeptal mne. Je to tak nepříjemné. Strašně bych si s ním chtěla povídat. Někdy, když jsme se milovali, mi na chvíli připadalo, že jsme si zase blízci, a povíдалa jsem mu všechno, co jsem s ním už dlouho toužila sdílet. Jenže často když jsem si vylévala srdce, zjistila jsem, že on už dávno spí. A pak se stala zvláštní věc. Naučila

jsem se žít bez něho. Prala jsem mu oblečení, vařila mu a snažila se mu být dobrou manželkou, ale někde uvnitř jsem se oddělila a naučila se žít bez něj. Jako by si něco ve mně řeklo: „Jsi sama za sebe - pro dobro své a svých dětí, vezmi to, jak to je, a nauč se s tím žít.“

*Je třeba nejen milovat,
ale také to druhým říkat.*

FRANCOUZSKÉ PŘÍSLOVÍ

Z knihy: Jak žít a přežít manželství

Autor: Rob Parsons

Vydalo Karmelitánské nakladatelství v Kostelním Vydří v roce 2015

Hnutí pro život - Modlitby za nejmenší

- ◆ Biskup Josef Hrdlička slouží každý týden mši svatou za účastníky a na úmysly Modliteb za nejmenší.
- ◆ Aktuální modlitební úmysl na září: Za naše školství, za zabránění šíření genderové ideologie

„Být matkou na plný úvazek je jednou z nejlépe placených prací...

Protože odměnou je čistá láska.“

Mildred B. Vermont, americká spisovatelka